

PROMĚNA

Ležím na louce a najednou nad sebou spatřím něco opravdu krásného. Je to obyčejný bělásek, ale když tu teď tak ležím, nepřipadá mi úplně obyčejný. Sedí na květech jabloně, má křehké tělo a ze stran dva páry bílých lehce nažloutlých křídel. Je opravdu překrásný!

Ten motýlek mě na tolik zaujal, že jsem se rozhodla udělat mému hmyzímu kamarádovi nějaký domek. Vytvořila jsem takový hotel pro motýly. Taky jsem vedle hotelu zasadila motýlí keř a vypadá opravdu krásně!

Trávím venku s motýli tolik času, že se mě máma zeptala, jestli mi něco není, asi je zvyklá na to že jsem většinu času zavřená v pokoji. Každopádně dnes se mi stalo něco, co jsem ^{ne} doopravdy nečekala.

Seděla jsem tak na zahradě a vtom se to stalo...

Jeden motýl mi sedl na ruku!

Bylo to jako kdyby se v tu chvíli zastavil čas. Po chvíli se motýl proměnil v člověka!

Zarazila jsem se: „T-t-ty jsi člověk?!”
„Ano, jsem a právě jsi mě vysvobodila z kletby. ě-“
„Z jaké kletby, Tebe někdo zaklel v motýla?“
„Dalo by se říct, že ano, ale chtěla jsem to, ale spíš jsem neměla na výběr.“
„Asi tomu stále nerozumím...“
Dívka si povzdechne: „To bude na dlouhé vyprávění:

Před dávnými a dávnými časy...

Do jedné malé vesničky přišel mor:
Neměli jsme žádný lék a tak všichni zemřeli. Všichni až na mě. Najednou na mě začal někdo mluvit, neviděla jsem ho, ale jeho slova si pamatuji až dodnes. Říkal že jedině já můžu všechny zachránit. Zmateně jsem se ho ptala JAK MŮŽU VŠECHNY ZACHRÁNIT?! Odpověděl mi, že se musím obětovat. Přijmula jsem to! Čekala jsem že se vypařím nebo něco takového, ale já se místo toho proměnila v bělásku a všechny vzpomínky na lidský život jsem zapoměla!!!

Asi se ptáš, jak jsi mě mohla osvobodit. To NAŠE pouto bylo tak silné, že přemohlo moje prokletí. Děkuji ti moc!!!

Od té doby nejsem tak osamělá, mám nejlepší kamarádku, co více si můžu přát?!